

ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ, ΖΟΡΜΠΑΣ ΚΑΙ Ο ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ 9
ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ 9

αυτός τα δυο γοβάκια της μακαρίτισσας, τα 'χε δέσει μ' ένα κορδόνι και τα πέρασε στο λαιμό του — θαρρείς κι ήταν καβάλα στο σβερκο του ή μαντάμ Όρτανς κι έφυγε, και μοναχα τα γοβάκια της διακρινόνταν...

Ο δάσκαλος ζάρωσε τα φρύδια, πέρασε πάλι το καλαμάρι, στη ζώνη του, διπλώσε την κόλλα το άγραφο χαρτί και χωρίς να δινάλε, άχνα, με μεγάλη πληγωμένη αξιοπρέπεια, δρασκελίσε το κατόπλι κι έφυγε.

Κι ο καημένος ο μπαρμπα - Άναγνώστης φώναζε, παρακαλούσε, σήκωνε το ραβδί του:

— Ντραπείτε, μαρές κοπέλια, ντραπείτε, κι ο νεκρός άκουει!

— Νά πάω να φωνάξω τον παπά; είπε ο Μιμηθός.

— Ποιόν παπά, μαρέ σερσερή; Έκαμε ο Κοντομανολιός αγριεμένος. Αυτή, μαρέ, ήταν φράγκισσα, δέν είδες πως έκανε το σταυρό της; Με τέσσερα δαχτύλια, ή αφορισμένη! Άντεστέ, να την παραχώσουμε στον άιμο, να μη βρωμέσει και μαγαρίσει το λωρί!

— Αρχίζει και σκουληκιάζει, νά, μα το σταυρό! Έκαμε ο Μιμηθός και σταυροκοπήθηκε.

Ο μπαρμπα - Άναγνώστης κούνησε το φτενό άρχοντικό κεφάλι:

— Παράξενο σου φαίνεται, μαρέ κουζούλακα: Ο άνθρωπος, μαθές, είναι γεμάτος σκουληκία από την ώρα που θα γεννηθεί, μα δέν τα βλέπουμε άμα δούν πως αρχίζουμε και βρωμούμε, προβαίνουν από τις τρύπες τους — άσπρα άσπρα, σαν τού τυριού!

Τα πρώτα άστέρια πρόβαλαν και κρεμάστηκαν άναερα, τρεμάμενα, σαν άσημένα κουνουράκια: όλη ή νύχτα ντιντίσιε.

Ο Ζορμπάς ξεκρέμασε το κλουδί με τόν παπαγάλο άπάνω από το κρεβάτι της πεθαμένης. Τ' όφανεμένο πουλι είχε λουφαξει σε μία γωνία τρομαγμένο κοιτάζε, κοιτάζε, δέν μπορούσε να καταλάβει. Έβαλε το κεφάλι του μέσα στις φτερούγες και ζάρωσε.

Από τη νεκροκάμαρα πρόβαλαν ξεσκούφωτοι ο μπαρμπα - Άναγνώστης κι ο Κοντομανολιός ή έκαναν το σταυρό τους. Πίσω τους τέσσερεις από τους χορευταράδες, με τ' άπριλιάτικα ακόμα τριαντάφυλλα στο αίτι τους, κεράτοι, μισομεθυσμένοι, κρατούσαν από τις τέσσερεις γωνίες την ξώπορτα κι, άπάνω

της ήταν ξεπλωμένη ή νεκρή. Πιά πίσω άκολουθούσαν ο λυράρης με τη λύρα του, μία δεκαριά άντρες στο κέφι που μασούλιζαν άκομα, και πέντ' έξι γυναικες, που κρατούσαν από καμιάν κατασρόλα ή καρέκ. Ο Μιμηθός έρχονταν τελευταίος με τα ξεπατωμένα γοβάκια περασμένα στο λαιμό του.

— Φονιάδες! Φονιάδες! Φονιάδες! Ξεφάνιζε και γελούσε.

Ζεστός άγρος αγέρας φυσούσε, κι ή θάλασσα άγρίφιζε σήκωσε ο λυράρης το δοξάρι του — χαρούμενη, κελάρυστή άναβρυσε μέσα στη ζεστή νύχτα ή φωνή του:

— Ήλιε μου, και πως διάστησε (κες να πάς να βασιλέψεις...

— Πάμε! είπε ο Ζορμπάς. Έλα τελειώσαν...

(Άποσπάσματα από το βιβλίο «Άλβης Ζορμπάς» του Νίκου Καζαντζάκη)

Ο ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΣ ΤΟΥ LINGUAPHONE

διακρίνεται άμέσως στις ξενόγλωσσες έξετάσεις, στα διεθνή συνέδρια, στις έπαφές του με ξένους.

Η άφωγη προφορά, ή σωστή σύνταξι, ή έλευθερία στην όμιλία και στη γραφή, το πλούσιο λεξιλόγιο και ή σωστή χρησιμοποίησης του είναι τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα όσων έχουν μάθει ξένες γλώσσες με Linguaphone.

Γνωρίστε και σεις το σύστημα αυτό με την παγκόσμια έπιβολή, που διδάσκει 37 γλώσσες και που τις σιερές μαθημάτων του έχουν συντάξει και ήχογραφήσει, με την ίδια τους τη φωνή, οι διαπρεπιστεροι καθηγηται κάθε χώρας και άλλες διεθνούς φήμης προσωπικότητες. Ζητήστε μας πληροφορίες και άναλυτικό πέχος διαρεαν. Ίνοτιτατόν Linguaphone Αθηναι. Πανεπιστημίου 10, τηλ. 623.880. Θεσσαλονίκης Ταιμισκή 68, τηλ. 32.370.

Η ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΝΩΣΙΣ ΔΔΣΟ- ΠΟΝΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΟΣ ΠΡΟΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΓΕΛΛΩΝΩΝ

Η Π.Ε.Δ.Υ. συμμεριζόμενη άπαλύτως τόν άγώνα τών Γελοπόνων ένώντιν ής έπιχειρουμένης μεταταξέως γεωργοτεχνιτών εις τήν κατηγορίαν των, σημειώνει τους μεγίστους κινδύνους τών όποιους ένεχει ή άπόπειρα αυτή εις βάρος άπόντων τών έπιστημόνων και ζητεί από τήν κυβέρνησιν όπως μη προχωρήσει εις έν τοιούτον έπιζήμιον μέτρον εις έποχήν πηόρους άνατιτύξως τών έπί μέρους έπιστημόνων της χώρας.

Δια το Διοικητικόν Συμβούλιον
Ο Πρόεδρος Ο Γεν. Γραμματέας
ΑΝΤ. ΑΡΓΥΡΗΣ ΑΤ. ΣΤΑΘΗΣ